

Милош Петковић

ТАКТ

ЛЕК

размисли, нешто је увек исто у твојим покретима.
промисли: нада је сламнени шешир: слап, природно
повијен – у успону – прамен – сурван низ плећа.
не певај. не отимај. све се променило, уметни руке
у цепове. учини гест. ако се о нешто саплетеш,
учини туђу обавезу својом дужношћу и пољуби
пупчану врпцу.

МЕД НА АСФАЛТУ

занат: прилежност: одмереност: ткачица: прељуба:
узвик: одскок: тачка: мит: нада: чујност: некрштени:
свет: провера: посед: мртва тачка: занос: вера: налет:
кост: жудња: двориште: сто: род: говор: сигурност: пут:
реч: осама: година: мирис: склад: покрет: љубав: ум:
смех: храна: ревност: хладноћа: тело: уљез: одговор:
труп: мрак: точак: смешак: непогода: лек:
где и кад: срце.

ШАПАТ

ако застанеш овде, на трен, да застанем и ја, овде,
загледан у лице, нежно изувијано попут девојачке
марамице, сведено: ко да се усуди: присуство,
одвојеност, размаженост или довољно дуга будност.

РАЗДЕЛНИК

сваки зупчаник се окрене, без осврта, мане су врлине
прошлости, без погледа унапред, права линија, одречна:
безазлен је тај пут, у веку, неколико проживети: наук је
једноставан, точак, покретач нежног додира, тачан:
кружница, трен, пре или касније, трен.

ОВЕРА

добар је тренутак рађања: уста што смушено зборе а
реч је ситница, а ситница је милостива, покреће све без
милости, све казаљке јединственог часовника, у мртво
доба, безазлен је тај пут када се раскрилиш, окајеш
неокајано и надолazeћу језу овенчаш календарским
квадратићима: како год уздахнуо: није циљ,
једносмерно.

РАСКОЛ МЕЂУ ВЕТРОВИМА НЕ ПОСТОЈИ

понекад је светлост тачка, занимљивост је одстрањена,
затим дођеш до другог пункта, молећиво а просац ниси,
звекир, вергл, пар стотина очију хорских певача који
стоје на климавим ногама, чекају, календарске коцкице
су немилосрдне, одбојност огрне плашт, загребеш, рука
запева, тера на немост, осмех покрене, а тек да отвориш
очи, нема страха, нема гнева, светлост је тачна у
доласку, истрај у усавршавању, хлеб, воштаница,
мушица, метафора, превој, не склизнеш, поиграш се,
устукнеш, неразметљиво, поричеш Свет који не ремети
мир расцепа у који ћемо утонути.

ШЕЋЕРНИ ШТАП

симпатична старица прелази трамвајски колосек,
штапом, трећом ногом, куцка, тај ритам подржава
насмејана беба, живот уме да звечи, да је разиграних
више од клонова не би ни било звечки, сажимање је
лепота зањихана на жици, или трактат о звечкама
којих је, уистину, више но осталих играчака,
све сам смислио оче да бисмо лепше живели,
сва фототипска издања, и даље радим,
не фотокопирам, умем да убијем ћутањем,
да сакупим расуто, да се учиним ситницом,
прошетам кроз дрворед, смирен, да обновим редослед
читања, прислоним корицу на длан, изучавалац,
да не губи време, научен.

ТАКТ

изнутра ме пољуби: светлост, ваздух: све можеш
тачком представити, ход уназад, до камена, другог
камена, довратка куће а недалеко од ње, све можеш.
изнутра.